

20 години, докато извърши едно престъпление, а иска съ една молитва да се заличи престъплението му. Такъв закон не съществува. Следователно, когато човекъ престъпва Божественитъ закони, той трѣбва да знае, че последициите на тѣзи престъпления сж голѣми.

Като става въпросъ за грѣховетъ на хората, ние се нагледваме на въпроса за прераждането. Нѣкои хора вѣрватъ въ прераждането, а други не вѣрватъ. Когато хората се запитватъ, защо страдатъ, ние имъ отговаряме по два начина. На онѣзи, които вѣрватъ въ прераждането, казваме, че страданията имъ не сж нищо друго, освенъ последициите на онѣзи грѣхове и престъпления, които сж вършили въ миналото. На онѣзи, които не вѣрватъ въ прераждането, казваме, че страданията имъ сж последициите отъ грѣховетъ на тѣхнитѣ дѣди и прадѣди. Както внуцитѣ и правнуцитѣ наследяватъ богатството на своиѣ дѣди и прадѣди, така сжщо, безъ да желаятъ, тѣ наследяватъ и тѣхнитѣ загуби—последициите отъ тѣхнитѣ грѣхове и престъпления. Питате: Защо едни хора вѣрватъ въ прераждането, а други не вѣрватъ? Да се задава такъвъ въпросъ то е все едно да се пита: Защо слънчевата свѣтлина минава презъ нѣкои вещества лесно, а презъ други не минава? Много просто: свойствата на нѣкои вещества сж такава, че могатъ да пропуцатъ презъ себе си слънчевитѣ лъчи, а нѣкои вещества не могатъ да ги пропуцатъ. На сжщото основание, онѣзи същества, които сж завършили еволюцията си, знаятъ своитѣ прераждания, четатъ ги като на книга. Тия пъкъ, които не сж завършили еволюцията си, нищо не знаятъ за своитѣ прераждания. Въ това отношение тѣ сж слѣпци. Следователно, предъ тѣхъ стои велика задача — да изучаватъ живота си. Тѣ трѣбва да изучаватъ живота си, да знаятъ, отде сж дошли и къде отиватъ. Ако ги питате, отде сж дошли и къде отиватъ, тѣ нищо не могатъ да отговорятъ.

Казано е въ Писанието, че човекъ трѣбва да почита майка си и баща си. Вие добавяте, че човекъ трѣбва да обича майка си и баща си. За изяснение на тази идея, нѣкой казва, че Господъ е неговъ Баща. Щомъ е така, може да се зададе въпроса: кой човекъ е получилъ писмо отъ своя Баща? Не е достатъчно само да се говори, но каквото човекъ говори, всичко трѣбва да бжде обосновано. Иначе, всѣки може да каже, че е царски синъ, но царски синъ ли е въ сжщностъ? Който казва, че Богъ е неговъ Баща, той трѣбва да земе въ свѣта последно мѣсто. Ако наистина